№ 2 (1300) იანვარი 1969

ნიანგი

გამოცემის 46-ე წელი ფასი 20 კაპ.

ეროვნული ბიბლიოთეკა

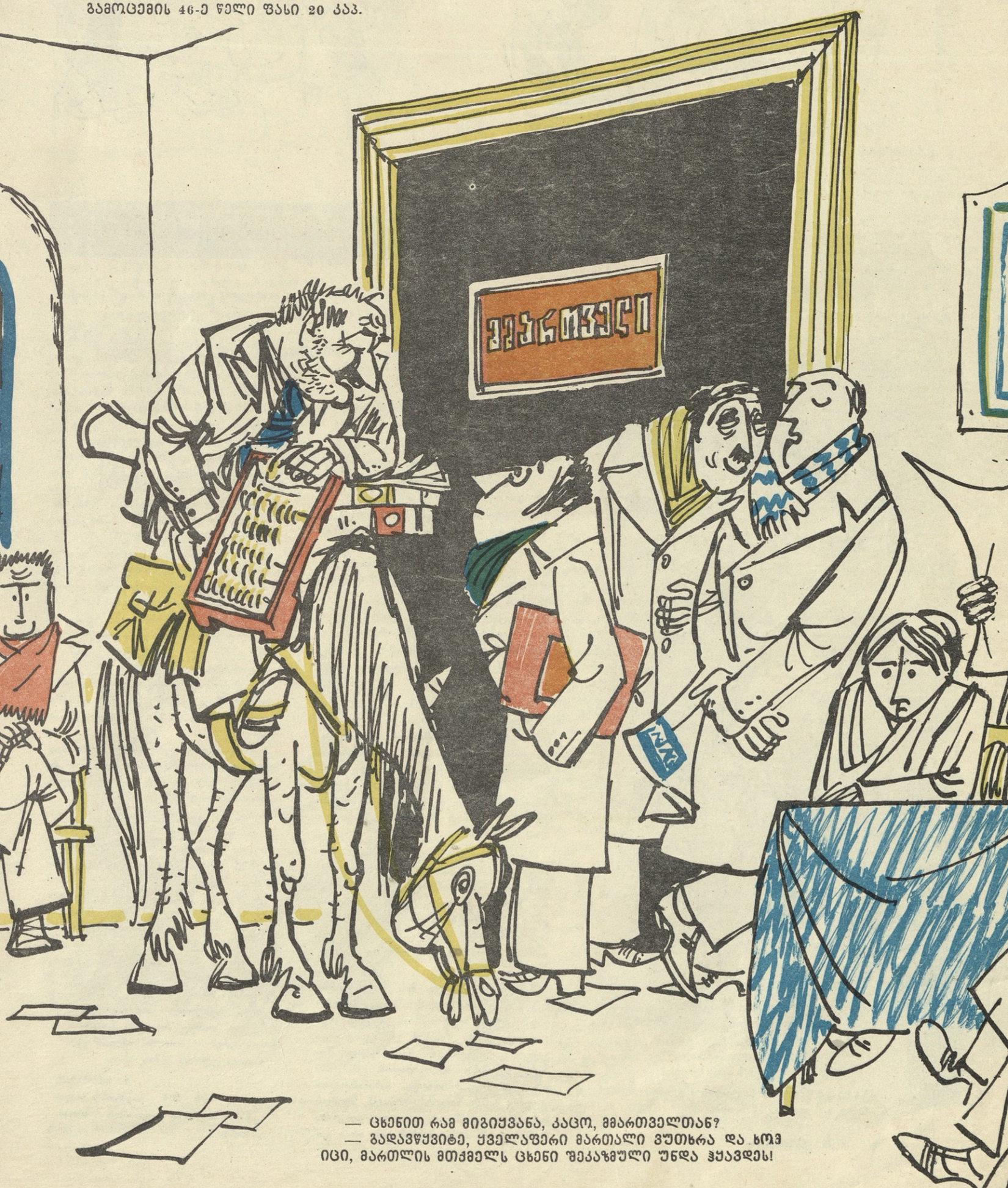

— ცხენით რამ მიგიყვანა, კაცო, მმართველთან?
— გადავწყვიტე, ყველაფერი მართალი ვუთხრა და ხომ იცი, მართლის მთქმელს ცხენი შეკაზმული უნდა ჰყავდეს!

ნახ. ვ. ფირცხალავასი

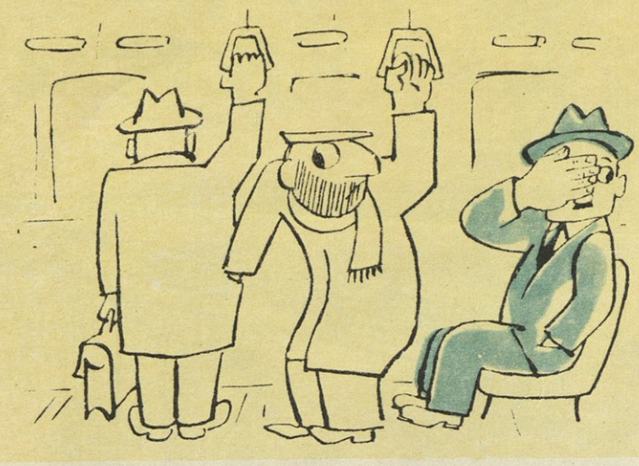

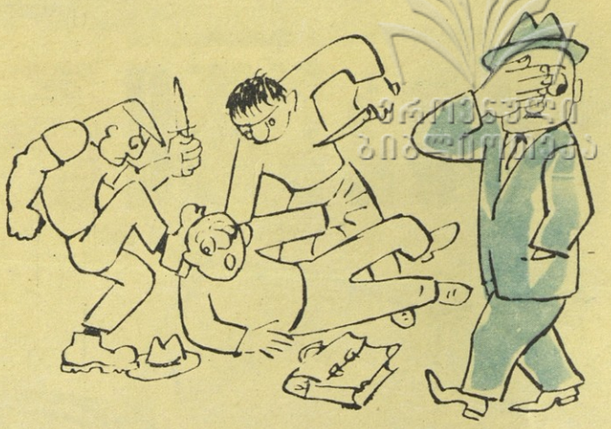

—რატომ არ შეგაქვთ ნაკვეთში სასუქი?!
— დიეტაზე გვყავს, გატონო!

სად გეძებო, სად გიპოვნო?!.

— გვარი?

— კაპანაძე.

— სახელი?

— ნოდარი.

— მამის სახელი?

— ლავრენტიევიჩი.

— დაბადების წელი?

— 1929 წელი.

— დაბადების ადგილი?

— საქართველო.

— როგორ, რას ნიშნავს საქართველო?

— აქ რაა გაუგებარი? ქართველი ვარ და საქართველოში დაბადებული.

— საქართველო ფართო გაგებაა. მე გეკითხები რომელ ქალაქში, ან რომელ რაიონში და სოფელში დაიბადე?

— ბორჯომში დავიბადე და ახლა ქუთაისის მკვიდრი ვარ. ეს ხომ საქართველოა?

— საქართველო ცოტა უფრო მეტია. ახლა გვიპასუხეთ: თქვენ ორივე მხარე თანახმა ხართ ქორწინებისა? —

— აბა, როგორ! — მტკიცედ უპასუხა ნ. კაპანაძემ.

ასეთი სჯა-ბაასი მიმდინარეობდა ქ. ცხინვალის მმართველობის ბიუროში, როცა ნოდარი კაპანაძე საქორწინო რეგისტრაციაში ტარდებოდა ანასტასია თედეევასთან, რომელსაც სიყვარული აუხსნა და ერთგულება შეფიცა. ეს იყო 1955 წელი. ნოდარის ფიცი თვალთმაქცური გამოდგა, მათი ერთად ცხოვრების გზა კი ხანმოკლე.

ახლად შეუღლებულთ 1956 წელს გოგონა შეეძინათ, მას სახელად მზია დაარქვეს. ნათქვამია, შვილის შეძენა ოჯახის ხალისი და სიმტკიცეაო, მაგრამ ნოდარი ამ საზოგადოებრივ აზრს არ დაემორჩილა. 1958 წელს ცხინვალიდან ქუთაისში გადმოსახლდა ცოლშვილით და შემდეგ მიიმალა.

მეუღლე შეწუხდა, მის ნათესავებში ძებნა დაუწყო, მაგრამ ამაოდ. ნოდარი გაუჩინარდა. პატარა მზიას კი მამის ასეთი საქციელის შესახებ ვერაფერი გაეგო. ან. თედეევამ ერთ წელს უცადა, შემდეგ სახალხო სასამართლოს მიმართა და ალიმენტი მოითხოვა. სასამართლომ უღირს მამას ნოდარ კაპანაძეს შვილის საზრდოთ ალიმეტის გადახდა დააკისრა შემოსავლის 25%, მაგრამ სად არის გადამხდელი? ნოდარ კაპანაძის ჩამიჩუმი არსაიდან არ ისმოდა.

თედეევამ საგამომძიებლო ორგანოებს მიმართა, „დაკარგული“ ქმრისა და მზიას უღირსი მამის ძებნა და მასზე დაკისრებული ალიმენტის გადახდა ითხოვა.

დაიწყო ნოდარ კაპანაძის ძებნა. ამასობაში მზია წამოიზარდა და დედას ტიკტიკით ელაპარაკებოდა:

— დედიკო, სად წავიდა მამიკო, რატომ არ მოდის? მომენატრა მამიკოს ნახვა. — ასეთი სიტყვებით ხშირად ეტიკტიკებოდა დედას პატარა მზია. დედა კი აიმედებდა პაწია გოგონას მამის მალე მოსვლით და მისთვის საჩუქრების მოტანით. მაგრამ ამაოდ...

დიდი ძებნის შემდეგ მიაგნეს ნოდარის კვალს. ივი ვოლგოგრადში, რომელიღაც დაწესებულებაში მოწყობილიყო ექსპედიტორად, მაგრამ ყური მოჰკრა თუ არა რომ ეძებდნენ, სამუშაო მიატოვა და იქიდანაც გაუჩინარდა. დამალობანას თამაში დაიწყო და ახალ „პროფესიას“ — თაღლითობას დაეუფლა.

ასე მალულად ერთხანს გაიტანა თავი „ქართველმა ვაჟკაცმა“, მაგრამ დანაშაულზე წაასწრეს და ორი წლით ციხეში მოაყუჩეს.

— ასე სჯობია ჩემი ცოლის გადამკიდე. მიიღოს ახლა ალიმენტი, ციხიდან რა შავქვას გავუგზავნი? — ბრიყვულად იიმედებდა თავს ნ. კაპანაძე.

ციხიდან გათავისუფლების შემდეგ ნ. კაპანაძე კვლავ მალულად განაგრძობდა ვოლგოგრადში ცხოვრებას. ბავშვზე ზრუნვა აინუნშიაც არ მოსღიოდა. ასე არიდებდა თავს ოჯახსა და ბავშვისათვის ზრუნვას ათი წლის განმავლობაში და ბოლოს მაინც ვოლგოგრადში შეიპყრეს საქართველოდან გახიზნული „რაინდი“.

ასრულდა მზიას ნატვრა: „სად გეძებო, სად გიპოვნო, მამიკო!“ მამიკო უპოვეს, მაგრამ ვაი ასეთ პოვნას... იგი ქუთაისს ესტუმრა არა თავის სახლში მისვლით, არამედ მისთვის შესაფერ გამოსასწორებელ სახლში, იქიდან კი...

ასეთია უღირსი მამის ბედი.

ვ. ხმალაძე,
საქ. სსრ შსს საგამომძიებლო სამმართველოს უფროსის მოადგილე.

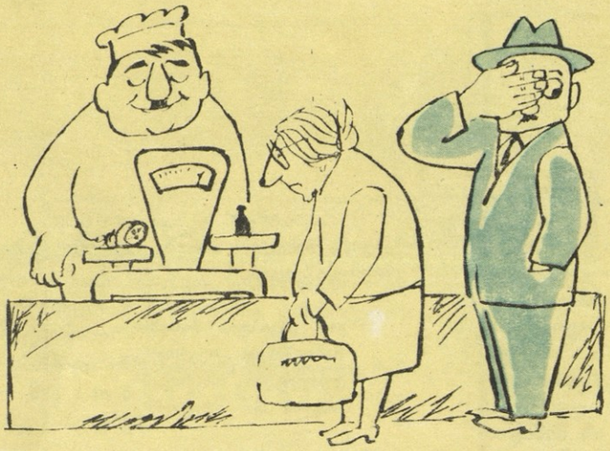

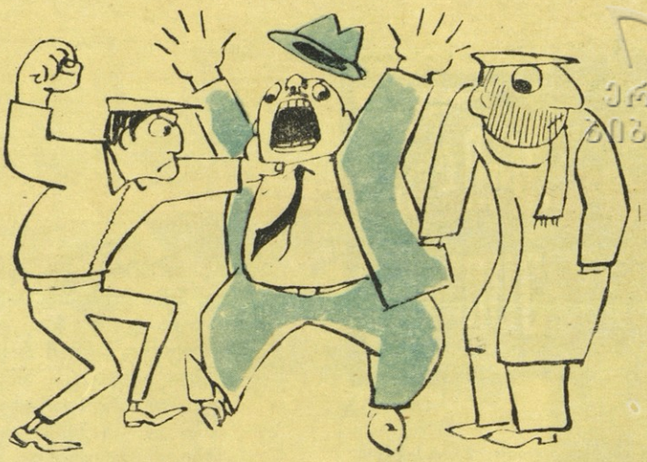

ეროვნული ბიბლიოთეკა

ვინ რა თქვა სიკვდილის წინ:

მლიქვნელმა: მიქელ-გაბრიელ საიქიოვიჩ, დირექტორს შევფიცე, შენთვის მოვკვდები-მეთქი და ახლა ჩემთვის რომ მოვკვდე, ხომ მომკლავს?!

ანონიმისტმა: ისე ვკვდები, სახელიც არ მრჩება!

განდიდების მანიით შეპყრობილმა: კი, ბატონო, სიამოვნებით მოვკვდები, მაგრამ უკვდავი რომ ვარ, რა ვქნა?!

მეჭრთამემ: სულიერად გინდა, უფალო, ფული წაიღე!

ლოთმა: სანამ სულს დავლევდე, ერთი ჭიქა არაყი დამალევინეთ!

პესიმისტმა: სიბნელე, მეტი სიბნელე!

კარიერისტმა: დასაფლავებამდე, ცოტახნით, დირექტორის კაბინეტში დამასვენეთ!

ჭორვაჭარმა: ჯერ თავის ფასში არაფერი გამიყიდია და შენ სული გინდა უფასოდ წაიღო?

საწყობის გამგემ: ყველა დანაკლისი ჩემს კისერზე გადადიოდა, ჩემს დანაკლისს კი ნამდვილად ვერ გადაიტანს ჩემი ბუღალტერი!

ხულიგანმა: აქ არავის ვუნდივარ და იქ-რად გინდივარ, ღმერთო!

კომბინატორმა: ბინები და „ვოლგა“ სხვის სახელზე მაქვს გაფორმებული... იმას უთხარით, უთხრას იმის იმას, რომ ამის იმის იმის იმას...

...ალბერტ, ალბერტ!

ნახ. ზ. ფორჩხიძისა

—რა გიკვირს, შენზე რომ უთქვამთ, ჯიუტიაო; ჩემზე ამბობენ, საკუთარი „მე“ არა აქვსო.

ვბედავ და ღია ბარათს გწერთ, მაგრამ თან შიშით მაციებს;
შემინდეთ კადნიერება, როგორც ნაცნობს და პაციენტს!
ნუ მიწყენთ, თუ რამ შევცოდო და ისე ვერ ვთქვა სათქმელი,
თუ ღირსეულად ვერ გავხსნა თქვენი საგმირო საქმენი.
დიდება თქვენს გზას, თქვენს მიზნებს, თქვენს დაუცხრომელ ძიებას,
თქვენით დაედო სათავე სიცოცხლის გახანგრძლივებას.
თქვენა ხართ ჩვენი იმედი, თვით სიკვდილს გვამარცხებინებთ,
მასთან ჭიდილში კინაღამ მეც სული გამაცხებინეთ.
მაგრამ ეს ისე, უბრალოდ, ხუმრობას ვაძლევ სარბიელს,
თორემ იქ, სადაც თქვენა ხართ, რა უნდა მიქელ-გაბრიელს?
დღეს უკან იხევს, მარცხდება ყველა წყლული და იარა,
კაცს ჰკურნავთ კეთილი რჩევით, მარტო წამლებით კი არა.
თუ რა ძალა აქვს თქვენს რჩევას, მე გამოვდგები თავდებად,
მადლიერების გრძნობით გწერთ, ვიცი რომ გაგიხარდებათ:
თამბაქოს აღარ ვეწევი, დავგმე, დავწყევლე ჯიშითა,
აღარც ღვინოს ვსვამ, კიბოს და უფრო კი ცოლის შიშითა.
აღარც ტრანსპორტით ვსარგებლობ, ფეხით სიარულს ვეჩვევი,
საჭმელსაც ვიტამინით და კალორიებით ვერჩევი.
რუბრიკით — „ექიმი გვირჩევს“ — ვკითხულობ ყველა სტატიას,
თქვენი წყალობით ვერკვევი, რა სენს როგორი სტარტი აქვს.
ვიცი, რა არის სკლეროზი, ენდარტერიიტს რა იწვევს,
გასტრიტს რა აჩენს, ინფარქტი რეციდივს როდის დაიწყებს.
რას ნიშნავს აპოპლექსია, ტულარემიას რა მოსდევს,
კაცს სიცხე როდის ამღერებს, რამდენ გრადუსზე აბოდებს.
ნეტავი სულ არ აგეხსნათ ჩემთვის ეს სიმპტომ-ნიშნები,
რაც მეტი ვიცი წინასწარ, ნერვებზე მეტად ვიშლები.
გთხოვთ, ნუ დამძრახავთ, რას იზამ, სუსტი ნერვები მქონია,
ტანზე რომ ლაქა შევნიშნო, სულ სხვა რაღაცა მგონია.
რამდენჯერც წამომახურებს, ფერ-ხორციანად ვიცვლები,
კვნესით და ქაქან-ქაქანით ლოგინისაკენ მივეძვრები.
გული რომ ცოტა აჩქარდეს, შიშით დავიწყებ ქოშინსა,
ნაწილ-ნაწილად დაშლილი ვემშვიდობები ცოლ-შვილსა.
ნამდვილად ისეთ დღეში ვარ, მტერი რომ მტერს არ უსურვებს,
ოჯახში ხან მე ვქოთქოთობ, ხან ჩემი ცოლი კრუსუნებს.
მითხარით: მედიცინაში ცუდია რამე თუ ვიცი,
თუ ისა სჯობდა, ამ განხრით დავრჩენილიყავ უვიცი?

ბრიგოლ ჩიქვილაძე

ჯიპ წერილ მამაგეციურ

ᲙᲣᲗᲐᲘᲡᲘ, ᲩᲮᲔᲘᲫᲘᲡ ᲞᲠᲝᲒᲠᲔᲙᲢᲘᲡ №№ 30, 32, 36, 38, ᲣᲪᲠᲐᲘᲜᲘᲡ № 12, ᲧᲣᲗᲐᲘᲡᲘᲡ 181, ᲒᲝᲚᲝᲒᲝᲠᲘᲙᲘᲡ № 21, ᲒᲝᲠᲘᲡ №№ 127, 133 ᲥᲣᲩᲔᲑᲖᲔ ᲓᲐ ᲚᲔᲜᲘᲜᲘᲡ ᲞᲠᲝᲒᲠᲔᲙᲢᲘᲡ №№ 13, 15, 17 ᲡᲐᲪᲮᲝᲕᲠᲔᲑᲚᲔᲑᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲪᲔᲜᲢᲠᲐᲚᲣᲠᲘ ᲒᲐᲛᲝᲑᲐ ᲡᲠᲣᲚᲔᲑᲘᲗᲘᲐ ᲐᲠᲐᲐ, ᲐᲜ ᲫᲐᲚᲘᲗ ᲡᲣᲑᲢᲘᲐ.

რეფერენსი-ინფორმაცია

ᲯᲘᲞ ᲬᲔᲠᲘᲚᲘ ᲛᲐᲛᲐᲒᲔᲪᲘᲣᲠᲘ

ᲐᲛ ᲣᲡᲢᲐᲠᲡ ᲒᲘᲬᲔᲠᲗ, ᲣᲤᲐᲚᲝ,
ᲒᲐᲪᲘᲒᲔᲑᲘᲗᲘᲐ ᲮᲔᲚᲔᲑᲘᲗ.
ᲐᲫᲣᲠᲗᲐᲡ ᲐᲕᲘᲪᲘᲚᲔᲗ
ᲪᲘᲪᲘᲒᲔᲑᲘᲗᲐᲡ ᲓᲐ ᲮᲔᲚᲔᲑᲘᲗ.

ᲓᲐᲒᲙᲐᲓᲔᲜᲘᲠᲓᲘᲗ, ᲜᲣ ᲒᲘᲜᲘᲧᲕᲔ,
ᲒᲐᲯᲐᲠᲐ, ᲐᲠ ᲓᲐᲒᲒᲘᲛᲣᲠᲔᲑᲘᲗ,
ᲚᲐᲛᲘᲡ ᲡᲘᲪᲘᲒᲘᲗ ᲓᲐᲒᲒᲘᲨᲐᲤᲠᲘᲡ
ᲨᲝᲒ-ᲨᲝᲒᲘᲗ ᲭᲣᲗᲣᲗᲡᲣᲠᲔᲑᲘᲗ.

ᲒᲠᲩᲘᲐᲜᲘᲜᲘᲗ ᲐᲮᲚᲔᲚᲘᲡ
ᲡᲘᲪᲘᲒᲘᲗ ᲜᲐᲒᲠᲘᲓ-ᲜᲐᲒᲠᲘᲠ,
ᲛᲮᲚᲝᲚᲓ ᲪᲘᲪᲘᲗ ᲬᲧᲚᲘᲗ ᲩᲮᲘᲠᲘᲐᲚᲔᲑᲘᲡ
ᲮᲐᲜᲓᲐᲮᲐᲜ ᲠᲐᲓᲘᲝᲐᲚᲣᲠᲘ...

ᲐᲘ, ᲠᲝᲒᲠᲘᲠ ᲤᲘᲒᲠᲘᲗᲘᲐ ᲗᲕᲐᲢᲐᲕ ᲧᲝᲕᲔᲚᲘᲕᲔ ᲩᲐᲛᲝᲗᲥᲕᲣᲚᲘ ᲚᲔᲥᲩᲐᲡ. ᲛᲘᲜᲓᲝᲚᲐᲓ ᲩᲔᲛᲘ ᲚᲔᲥᲩᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲛᲝᲭᲐᲚᲔᲡᲐᲛᲔᲠᲘᲠᲘᲡᲐ ᲔᲛᲝᲪᲘᲣᲠᲘ ᲛᲓᲒᲝᲠᲔᲑᲐ.

ᲩᲔᲛᲘ ᲚᲔᲥᲩᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲛᲝᲭᲐᲚᲔᲡᲐᲛᲔᲠᲘᲠᲘᲡ ᲛᲘᲜᲓᲝᲚᲐᲓ ᲩᲔᲛᲘ ᲚᲔᲥᲩᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲛᲐᲠᲗᲐ ᲔᲠᲗᲘ ᲡᲢᲠᲝᲤᲘᲡ — „ᲐᲥᲔᲗ ᲓᲐ ᲓᲐ ᲘᲥᲔᲗ, ᲐᲜᲣ ᲗᲣᲠᲥᲔᲗᲘᲡ ᲡᲐᲨᲔᲒᲜᲐᲠᲘ“ — ᲨᲔᲜᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐᲜᲘᲨᲜᲣᲚᲘ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲞᲝᲔᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲤᲝᲠᲛᲣᲚᲘᲡ ᲛᲝᲛᲐᲪᲕᲚᲘᲗ ᲒᲐᲛᲝᲩᲜᲓᲐ ᲠᲘᲗᲛᲘᲙᲣᲠᲘ ᲤᲘᲒᲣᲠᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲡᲘᲢᲧᲕᲔᲑᲘ: ᲠᲘᲗᲛᲘᲙᲣᲠᲘ ᲤᲘᲒᲣᲠᲐ, ᲛᲔᲢᲐᲤᲝᲠᲐ, ᲰᲘᲞᲘᲠᲑᲝᲚᲐ, ᲙᲒᲐᲜᲘᲗ, ᲙᲒᲐᲜᲓᲘᲗ ᲒᲐᲡᲚᲔᲑᲐ, ᲙᲣᲚᲛᲘᲜᲐᲪᲘᲐ, ᲡᲘᲢᲧᲕᲘᲗ, ᲤᲐᲜᲢᲐᲡᲘᲐ, ᲗᲛᲐ, ᲘᲓᲔᲐ, ᲠᲘᲗᲛᲘᲖᲛᲘ ᲓᲐ ᲛᲠᲐᲕᲐᲚᲘ ᲡᲮᲕᲐ.

ᲛᲔ ᲝᲛᲐᲮᲘᲐᲜᲐᲓ, ᲣᲮᲘᲜᲯᲠ ᲡᲮᲛᲝᲜ, ᲣᲐᲚᲔᲒᲘᲠᲘᲗᲛ ᲤᲘᲝᲚᲔᲒᲘᲗᲘᲡ, ᲣᲜᲔᲑᲐᲠᲓᲐᲓᲐ ᲒᲣᲚᲛᲝᲕᲐᲜᲘ ᲔᲠᲗᲘ ᲠᲘᲪᲮᲕᲘᲗ ᲐᲓᲐᲛᲘᲐᲜᲘ ᲓᲐ ᲛᲘᲜᲐᲠᲬᲛᲣᲜᲔᲑᲘᲗ ᲛᲝᲛᲐᲪᲕᲚᲘᲗ ᲒᲐᲛᲝᲩᲜᲓᲐ ᲠᲘᲗᲛᲘᲙᲣᲠᲘ ᲤᲘᲒᲣᲠᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲡᲘᲢᲧᲕᲔᲑᲘ: ᲠᲘᲗᲛᲘᲙᲣᲠᲘ ᲤᲘᲒᲣᲠᲐ, ᲛᲔᲢᲐᲤᲝᲠᲐ, ᲰᲘᲞᲘᲠᲑᲝᲚᲐ, ᲙᲣᲚᲛᲘᲜᲐᲪᲘᲐ, ᲡᲘᲢᲧᲕᲘᲗ, ᲤᲐᲜᲢᲐᲡᲘᲐ, ᲗᲛᲐ, ᲘᲓᲔᲐ, ᲠᲘᲗᲛᲘᲖᲛᲘ ᲓᲐ ᲛᲠᲐᲕᲐᲚᲘ ᲡᲮᲕᲐ.

ᲛᲔ ᲝᲛᲐᲮᲘᲐᲜᲐᲓ, ᲣᲮᲘᲜᲯᲠ ᲡᲮᲛᲝᲜ, ᲣᲐᲚᲔᲒᲘᲠᲘᲗᲛ ᲤᲘᲝᲚᲔᲒᲘᲗᲘᲡ, ᲣᲜᲔᲑᲐᲠᲓᲐᲓᲐ ᲒᲣᲚᲛᲝᲕᲐᲜᲘ ᲔᲠᲗᲘ ᲠᲘᲪᲮᲕᲘᲗ ᲐᲓᲐᲛᲘᲐᲜᲘ ᲓᲐ ᲛᲘᲜᲐᲠᲬᲛᲣᲜᲔᲑᲘᲗ ᲛᲝᲛᲐᲪᲕᲚᲘᲗ ᲒᲐᲛᲝᲩᲜᲓᲐ ᲠᲘᲗᲛᲘᲙᲣᲠᲘ ᲤᲘᲒᲣᲠᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲡᲘᲢᲧᲕᲔᲑᲘ: ᲠᲘᲗᲛᲘᲙᲣᲠᲘ ᲤᲘᲒᲣᲠᲐ, ᲛᲔᲢᲐᲤᲝᲠᲐ, ᲰᲘᲞᲘᲠᲑᲝᲚᲐ, ᲙᲣᲚᲛᲘᲜᲐᲪᲘᲐ, ᲡᲘᲢᲧᲕᲘᲗ, ᲤᲐᲜᲢᲐᲡᲘᲐ, ᲗᲛᲐ, ᲘᲓᲔᲐ, ᲠᲘᲗᲛᲘᲖᲛᲘ ᲓᲐ ᲛᲠᲐᲕᲐᲚᲘ ᲡᲮᲕᲐ.

ᲐᲘ, ᲠᲝᲒᲠᲘᲠ ᲤᲘᲒᲠᲘᲗᲘᲐ ᲗᲕᲐᲢᲐᲕ ᲧᲝᲕᲔᲚᲘᲕᲔ ᲩᲐᲛᲝᲗᲥᲕᲣᲚᲘ ᲚᲔᲥᲩᲐᲡ:

ᲠᲘᲗᲛᲘᲙᲣᲠᲘ ᲤᲘᲒᲣᲠᲐ
ᲐᲓᲐᲛᲘᲐᲜᲘ ᲐᲠ ᲐᲠᲘᲡ ᲩᲘᲢᲐᲠᲘ,
ᲐᲓᲐᲛᲘᲐᲜᲘ ᲐᲠ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲐᲒᲔᲚᲘ,
ᲓᲐᲜᲘᲨᲜᲣᲚᲘᲐᲠᲘ. ᲒᲐᲜᲓᲐ, ᲛᲐᲮᲓᲔᲚ,
ᲠᲝᲛ ᲐᲓᲐᲛᲘᲐᲜᲘᲡ ᲮᲔᲚᲔᲑᲘᲗ ᲛᲝᲒᲐᲠᲔᲑᲘᲗ ᲔᲚᲘᲡ!

ᲩᲘᲗᲘ ᲛᲝᲛᲠᲯᲔᲚᲘ ᲛᲝᲒᲐᲠᲔ ᲛᲔᲠᲛᲘᲜᲘᲡ ᲛᲘᲜᲓᲝᲚᲐᲓ ᲩᲔᲛᲘ ᲚᲔᲥᲩᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲛᲘᲜᲐᲠᲬᲛᲣᲜᲔᲑᲘᲗ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲞᲝᲔᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲤᲝᲠᲛᲣᲚᲘᲡ ᲛᲝᲛᲐᲪᲕᲚᲘᲗ ᲒᲐᲛᲝᲩᲜᲓᲐ ᲠᲘᲗᲛᲘᲙᲣᲠᲘ ᲤᲘᲒᲣᲠᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲡᲘᲢᲧᲕᲔᲑᲘ: ᲠᲘᲗᲛᲘᲙᲣᲠᲘ ᲤᲘᲒᲣᲠᲐ, ᲛᲔᲢᲐᲤᲝᲠᲐ, ᲰᲘᲞᲘᲠᲑᲝᲚᲐ, ᲙᲣᲚᲛᲘᲜᲐᲪᲘᲐ, ᲡᲘᲢᲧᲕᲘᲗ, ᲤᲐᲜᲢᲐᲡᲘᲐ, ᲗᲛᲐ, ᲘᲓᲔᲐ, ᲠᲘᲗᲛᲘᲖᲛᲘ ᲓᲐ ᲛᲠᲐᲕᲐᲚᲘ ᲡᲮᲕᲐ.

ᲛᲔ ᲛᲐᲒᲐᲚᲘᲗᲘ ᲐᲠᲐᲠᲘᲡ ᲩᲘᲢᲐᲠᲘ, ᲐᲠᲪᲐ ᲛᲔᲠᲛᲘᲜᲘᲡ ᲛᲐᲒᲔᲚᲘ, ᲓᲐᲜᲘᲨᲜᲣᲚᲘᲐᲠᲘ. ᲒᲐᲜᲓᲐ, ᲛᲐᲮᲓᲔᲚ, ᲠᲝᲛ ᲐᲓᲐᲛᲘᲐᲜᲘᲡ ᲮᲔᲚᲔᲑᲘᲗ ᲛᲝᲒᲐᲠᲔ ᲔᲚᲘᲡ!

ᲠᲝᲓᲘᲡᲐᲗᲕᲘᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲩᲘᲢᲐᲠᲘ, ᲓᲐᲛᲐᲓᲐ ᲡᲐᲛᲔᲚᲘ ᲓᲐ ᲒᲐᲛᲘᲕᲘᲓᲐ ᲠᲘᲗᲛᲘᲙᲣᲠᲘ ᲤᲘᲒᲣᲠᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲡᲘᲢᲧᲕᲔᲑᲘ ᲓᲐᲛᲐᲒᲠᲔᲓᲘᲗ ᲩᲔᲛᲘ ᲚᲔᲥᲩᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲞᲘᲠᲕᲔᲚᲘ ᲬᲘᲜᲐᲗᲥᲕᲘᲡ ᲛᲝᲛᲐᲪᲕᲚᲘᲗ ᲒᲐᲛᲝᲩᲜᲓᲐ ᲠᲘᲗᲛᲘᲙᲣᲠᲘ ᲤᲘᲒᲣᲠᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲡᲘᲢᲧᲕᲔᲑᲘ: ᲠᲘᲗᲛᲘᲙᲣᲠᲘ ᲤᲘᲒᲣᲠᲐ, ᲛᲔᲢᲐᲤᲝᲠᲐ, ᲰᲘᲞᲘᲠᲑᲝᲚᲐ, ᲙᲣᲚᲛᲘᲜᲐᲪᲘᲐ, ᲡᲘᲢᲧᲕᲘᲗ, ᲤᲐᲜᲢᲐᲡᲘᲐ, ᲗᲛᲐ, ᲘᲓᲔᲐ, ᲠᲘᲗᲛᲘᲖᲛᲘ ᲓᲐ ᲛᲠᲐᲕᲐᲚᲘ ᲡᲮᲕᲐ.

ᲐᲘ, ᲠᲝᲒᲠᲘᲠ ᲤᲘᲒᲠᲘᲗᲘᲐ ᲗᲕᲐᲢᲐᲕ ᲧᲝᲕᲔᲚᲘᲕᲔ ᲩᲐᲛᲝᲗᲥᲕᲣᲚᲘ ᲚᲔᲥᲩᲐᲡ:

ᲠᲘᲗᲛᲘᲙᲣᲠᲘ ᲤᲘᲒᲣᲠᲐ
ᲐᲓᲐᲛᲘᲐᲜᲘ ᲐᲠ ᲐᲠᲘᲡ ᲩᲘᲢᲐᲠᲘ,
ᲐᲓᲐᲛᲘᲐᲜᲘ ᲐᲠ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲐᲒᲔᲚᲘ,
ᲓᲐᲜᲘᲨᲜᲣᲚᲘᲐᲠᲘ. ᲒᲐᲜᲓᲐ, ᲛᲐᲮᲓᲔᲚ,
ᲠᲝᲛ ᲐᲓᲐᲛᲘᲐᲜᲘᲡ ᲮᲔᲚᲔᲑᲘᲗ ᲛᲝᲒᲐᲠᲔ ᲔᲚᲘᲡ!

ᲩᲘᲗᲘ ᲨᲔᲛᲝᲛᲥᲛᲔᲓᲘᲡ ᲓᲐᲣᲨᲠᲔᲢᲔᲚᲘ ᲬᲧᲐᲠᲔ ᲘᲧᲝ, ᲐᲠᲘᲡ ᲓᲐ ᲩᲘᲢᲘᲡᲤᲔᲠᲘ. ᲛᲘᲡᲘ ᲡᲘᲛᲦᲠᲔ ᲬᲧᲚᲘᲗ ᲐᲛᲝᲡᲬᲧᲓᲐ ᲓᲐ ᲩᲘᲢᲘᲡᲤᲔᲠᲘ ᲒᲐᲮᲓᲐ. ᲛᲔᲠᲛᲘᲜᲘᲡ ᲛᲔᲠᲛᲘᲜᲘᲡ ᲛᲘᲜᲓᲝᲚᲐᲓ ᲩᲔᲛᲘ ᲚᲔᲥᲩᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲛᲝᲭᲐᲚᲔᲡᲐᲛᲔᲠᲘᲠᲘᲡ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲞᲝᲔᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲤᲝᲠᲛᲣᲚᲘᲡ ᲛᲝᲛᲐᲪᲕᲚᲘᲗ ᲒᲐᲛᲝᲩᲜᲓᲐ ᲠᲘᲗᲛᲘᲙᲣᲠᲘ ᲤᲘᲒᲣᲠᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲡᲘᲢᲧᲕᲔᲑᲘ: ᲠᲘᲗᲛᲘᲙᲣᲠᲘ ᲤᲘᲒᲣᲠᲐ, ᲛᲔᲢᲐᲤᲝᲠᲐ, ᲰᲘᲞᲘᲠᲑᲝᲚᲐ, ᲙᲣᲚᲛᲘᲜᲐᲪᲘᲐ, ᲡᲘᲢᲧᲕᲘᲗ, ᲤᲐᲜᲢᲐᲡᲘᲐ, ᲗᲛᲐ, ᲘᲓᲔᲐ, ᲠᲘᲗᲛᲘᲖᲛᲘ ᲓᲐ ᲛᲠᲐᲕᲐᲚᲘ ᲡᲮᲕᲐ.

ᲐᲘ, ᲠᲝᲒᲠᲘᲠ ᲤᲘᲒᲠᲘᲗᲘᲐ ᲗᲕᲐᲢᲐᲕ ᲧᲝᲕᲔᲚᲘᲕᲔ ᲩᲐᲛᲝᲗᲥᲕᲣᲚᲘ ᲚᲔᲥᲩᲐᲡ:

ᲠᲘᲗᲛᲘᲙᲣᲠᲘ ᲤᲘᲒᲣᲠᲐ
ᲐᲓᲐᲛᲘᲐᲜᲘ ᲐᲠ ᲐᲠᲘᲡ ᲩᲘᲢᲐᲠᲘ,
ᲐᲓᲐᲛᲘᲐᲜᲘ ᲐᲠ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲐᲒᲔᲚᲘ,
ᲓᲐᲜᲘᲨᲜᲣᲚᲘᲐᲠᲘ. ᲒᲐᲜᲓᲐ, ᲛᲐᲮᲓᲔᲚ,
ᲠᲝᲛ ᲐᲓᲐᲛᲘᲐᲜᲘᲡ ᲮᲔᲚᲔᲑᲘᲗ ᲛᲝᲒᲐᲠᲔ ᲔᲚᲘᲡ!

ᲩᲘᲗᲘ ᲛᲝᲛᲠᲯᲔᲚᲘ ᲛᲝᲒᲐᲠᲔ ᲛᲔᲠᲛᲘᲜᲘᲡ ᲛᲘᲜᲓᲝᲚᲐᲓ ᲩᲔᲛᲘ ᲚᲔᲥᲩᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲛᲐᲠᲗᲐ ᲔᲠᲗᲘ ᲡᲢᲠᲝᲤᲘᲡ — „ᲐᲥᲔᲗ ᲓᲐ ᲓᲐ ᲘᲥᲔᲗ, ᲐᲜᲣ ᲗᲣᲠᲥᲔᲗᲘᲡ ᲡᲐᲨᲔᲒᲜᲐᲠᲘ“ — ᲨᲔᲜᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐᲜᲘᲨᲜᲣᲚᲘ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲞᲝᲔᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲤᲝᲠᲛᲣᲚᲘᲡ ᲛᲝᲛᲐᲪᲕᲚᲘᲗ ᲒᲐᲛᲝᲩᲜᲓᲐ ᲠᲘᲗᲛᲘᲙᲣᲠᲘ ᲤᲘᲒᲣᲠᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲡᲘᲢᲧᲕᲔᲑᲘ: ᲠᲘᲗᲛᲘᲙᲣᲠᲘ ᲤᲘᲒᲣᲠᲐ, ᲛᲔᲢᲐᲤᲝᲠᲐ, ᲰᲘᲞᲘᲠᲑᲝᲚᲐ, ᲙᲣᲚᲛᲘᲜᲐᲪᲘᲐ, ᲡᲘᲢᲧᲕᲘᲗ, ᲤᲐᲜᲢᲐᲡᲘᲐ, ᲗᲛᲐ, ᲘᲓᲔᲐ, ᲠᲘᲗᲛᲘᲖᲛᲘ ᲓᲐ ᲛᲠᲐᲕᲐᲚᲘ ᲡᲮᲕᲐ.

ᲐᲘ, ᲠᲝᲒᲠᲘᲠ ᲤᲘᲒᲠᲘᲗᲘᲐ ᲗᲕᲐᲢᲐᲕ ᲧᲝᲕᲔᲚᲘᲕᲔ ᲩᲐᲛᲝᲗᲥᲕᲣᲚᲘ ᲚᲔᲥᲩᲐᲡ:

ᲠᲘᲗᲛᲘᲙᲣᲠᲘ ᲤᲘᲒᲣᲠᲐ
ᲐᲓᲐᲛᲘᲐᲜᲘ ᲐᲠ ᲐᲠᲘᲡ ᲩᲘᲢᲐᲠᲘ,
ᲐᲓᲐᲛᲘᲐᲜᲘ ᲐᲠ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲐᲒᲔᲚᲘ,
ᲓᲐᲜᲘᲨᲜᲣᲚᲘᲐᲠᲘ. ᲒᲐᲜᲓᲐ, ᲛᲐᲮᲓᲔᲚ,
ᲠᲝᲛ ᲐᲓᲐᲛᲘᲐᲜᲘᲡ ᲮᲔᲚᲔᲑᲘᲗ ᲛᲝᲒᲐᲠᲔ ᲔᲚᲘᲡ!

ᲩᲘᲗᲘ ᲚᲔᲥᲩᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲚᲘᲠᲘᲙᲣᲚᲘ ᲒᲛᲘᲠᲘ ᲛᲘᲪᲘᲗᲮᲕᲔᲚᲘᲐ. ᲛᲘᲪᲘᲗᲮᲕᲔᲚᲘ ᲗᲐᲒᲘᲡᲘᲜ ᲛᲯᲐᲮᲘᲐᲜ, ᲡᲐᲡᲣᲚᲮᲠᲘᲐᲜ. ᲛᲘᲪᲘᲗᲮᲕᲔᲚᲘ, ᲒᲐᲜᲣᲠᲩᲘᲚᲔᲚᲐᲓ ᲔᲠᲘᲜᲕᲔᲚᲘᲡᲐᲡ, ᲙᲐᲜᲘᲡ ᲤᲘᲠᲩᲘᲡ ᲓᲐ ᲗᲐᲜᲐᲛᲔᲖᲒᲝᲒᲝᲑᲘᲡᲐ...

ᲪᲠᲛᲔᲚᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲐᲠᲘᲡ ᲩᲘᲢᲐᲠᲘ, ᲠᲝᲒᲝᲠᲘᲪ ᲛᲘᲜᲓᲝᲚᲐᲓ ᲩᲔᲛᲘ ᲚᲔᲥᲩᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲛᲝᲭᲐᲚᲔᲡᲐᲛᲔᲠᲘᲠᲘᲡ ᲔᲛᲝᲪᲘᲣᲠᲘ ᲛᲓᲒᲝᲠᲔᲑᲐ. ᲩᲔᲛᲘ ᲚᲔᲥᲩᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲛᲝᲭᲐᲚᲔᲡᲐᲛᲔᲠᲘᲠᲘᲡ ᲛᲝᲭᲐᲚᲔᲡᲐᲛᲔᲠᲘᲠᲘᲡ ᲛᲘᲜᲓᲝᲚᲐᲓ ᲩᲔᲛᲘ ᲚᲔᲥᲩᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲛᲐᲠᲗᲐ ᲔᲠᲗᲘ ᲡᲢᲠᲝᲤᲘᲡ — „ᲐᲥᲔᲗ ᲓᲐ ᲓᲐ ᲘᲥᲔᲗ, ᲐᲜᲣ ᲗᲣᲠᲥᲔᲗᲘᲡ ᲡᲐᲨᲔᲒᲜᲐᲠᲘ“ — ᲨᲔᲜᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲓᲐᲜᲘᲨᲜᲣᲚᲘ ᲛᲘᲛᲐᲠᲗᲣᲚᲘ ᲞᲝᲔᲢᲘᲙᲣᲠᲘ ᲤᲝᲠᲛᲣᲚᲘᲡ ᲛᲝᲛᲐᲪᲕᲚᲘᲗ ᲒᲐᲛᲝᲩᲜᲓᲐ ᲠᲘᲗᲛᲘᲙᲣᲠᲘ ᲤᲘᲒᲣᲠᲔᲑᲘ ᲓᲐ ᲡᲘᲢᲧᲕᲔᲑᲘ: ᲠᲘᲗᲛᲘᲙᲣᲠᲘ ᲤᲘᲒᲣᲠᲐ, ᲛᲔᲢᲐᲤᲝᲠᲐ, ᲰᲘᲞᲘᲠᲑᲝᲚᲐ, ᲙᲣᲚᲛᲘᲜᲐᲪᲘᲐ, ᲡᲘᲢᲧᲕᲘᲗ, ᲤᲐᲜᲢᲐᲡᲘᲐ, ᲗᲛᲐ, ᲘᲓᲔᲐ, ᲠᲘᲗᲛᲘᲖᲛᲘ ᲓᲐ ᲛᲠᲐᲕᲐᲚᲘ ᲡᲮᲕᲐ.

ᲐᲘ, ᲠᲝᲒᲠᲘᲠ ᲤᲘᲒᲠᲘᲗᲘᲐ ᲗᲕᲐᲢᲐᲕ ᲧᲝᲕᲔᲚᲘᲕᲔ ᲩᲐᲛᲝᲗᲥᲕᲣᲚᲘ ᲚᲔᲥᲩᲐᲡ:

ᲠᲘᲗᲛᲘᲙᲣᲠᲘ ᲤᲘᲒᲣᲠᲐ
ᲐᲓᲐᲛᲘᲐᲜᲘ ᲐᲠ ᲐᲠᲘᲡ ᲩᲘᲢᲐᲠᲘ,
ᲐᲓᲐᲛᲘᲐᲜᲘ ᲐᲠ ᲐᲠᲘᲡ ᲛᲐᲒᲔᲚᲘ,
ᲓᲐᲜᲘᲨᲜᲣᲚᲘᲐᲠᲘ. ᲒᲐᲜᲓᲐ, ᲛᲐᲮᲓᲔᲚ,
ᲠᲝᲛ ᲐᲓᲐᲛᲘᲐᲜᲘᲡ ᲮᲔᲚᲔᲑᲘᲗ ᲛᲝᲒᲐᲠᲔ ᲔᲚᲘᲡ!

ᲩᲘᲗᲘ ᲚᲔᲥᲩᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲚᲘᲠᲘᲙᲣᲚᲘ ᲒᲛᲘᲠᲘ ᲛᲘᲪᲘᲗᲮᲕᲔᲚᲘᲐ. ᲛᲘᲪᲘᲗᲮᲕᲔᲚᲘ ᲗᲐᲒᲘᲡᲘᲜ ᲛᲯᲐᲮᲘᲐᲜ, ᲡᲐᲡᲣᲚᲮᲠᲘᲐᲜ. ᲛᲘᲪᲘᲗᲮᲕᲔᲚᲘ, ᲒᲐᲜᲣᲠᲩᲘᲚᲔᲚᲐᲓ ᲔᲠᲘᲜᲕᲔᲚᲘᲡᲐᲡ, ᲙᲐᲜᲘᲡ ᲤᲘᲠᲩᲘᲡ ᲓᲐ ᲗᲐᲜᲐᲛᲔᲖᲒᲝᲒᲝᲑᲘᲡᲐ.

ᲓᲐᲡᲚᲐᲡᲠᲣᲚ, ᲑᲘᲜᲓᲐ ᲒᲣᲚᲣᲠᲒᲛ ᲩᲔᲛᲘ ᲞᲝᲔᲢᲘᲙᲣᲠ ᲛᲣᲨᲐᲡ, ᲣᲤᲠᲝ ᲛᲨᲘᲠᲐᲛᲓ ᲛᲬᲔᲠᲓᲐᲓᲘᲡ, ᲒᲐᲐᲠᲩᲘᲡᲗᲘᲡ ᲩᲔᲛᲘ ᲚᲔᲥᲩᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲐᲮᲚᲘᲡ ᲚᲔᲥᲩᲘᲡᲗᲕᲘᲡ, ᲛᲔ ᲓᲐᲛᲬᲔᲠᲘᲡᲗᲕᲘᲡ ᲛᲘᲜᲐᲠᲬᲛᲣᲜᲔᲑᲘᲗ ᲓᲐᲛᲬᲔᲠᲘᲡᲗᲕᲘᲡ

ნახ. დონისა

ღმერთო, თოვლი მოიყვანე,
ღვთისმშობელო დედაო,
რომ დაფაროს ჩემი ცოდვა,
რასაც აქა ხედავო!

პრესის მიმოხილვა

ნიანგი ყოველდღე კითხულობს რესპუბლიკის ქალაქებისა და რაიონების პრესას, სადაც ბევრ საკბილოს პოულობს, მაშინვე მადაზე მოდის და რადგან მარტო კაცი ჭამაშიც ცოდვაა, ამიტომ იგი თავის მკითხველებსაც თავაზობს სანიანგო „ლუკმას“, ამასთან თავიდანვე იძლევა კონკრეტულ მითითებებს საქმის მოსაგვარებლად, რადგან, როგორც მოგეხსენებათ, წამხდარსა საქმეს არ არგებს ბოლოჟამს თითზე კბენანი.

„ა ლ ა ზ ნ ი ს გ ა ნ თ ი ა დ ი“ (თელავი: **„...ცუდად მუშაობს ზემოალაზნის სარწყავი სისტემის მშენებლობის პირველი სამმართველო. მას ჯერ კიდევ 1967 წელს უნდა გაეშვა ექსპლოატაციაში შალაურის მეურნეობის ტერიტორიაზე დაწვიმებითი მორწყვის სისტემა, მაგრამ დღესაც არ არის მზად“.**

— როდის დაგვაყენებთ საშველს, ხალხნო, ორი წელია გელოდებით! — ეუბნებიან შალაურელები პირველი სამმართველოს მუშაკებს. ეს უკანასკნელები კი პასუხობენ:

— დაიცათ, კაცო, განა რა მოხდა, არ გათოვთ და არ გაწვიმთ.

ნიანგის დასკვნა: დაწვიმებითი მორწყვის სისტემა შესაძლოა მანამ არ გაუშვან, სანამ ზოგიერთს თვითონ არ დააწვიმს, წყალი არ შეუდგება და თავათ არ ექნება საქმე სამსახურიდან გასაშვებად.

გაზეთი „ქ უ თ ა ი ს ი“: **„ქუთკვებვაჭრობის“ ამხანაგურმა სასამართლომ (თავ-რე გ. გოგიშვილი, წევრები: ს. ქაცარავა, ა. აბრამიძე) თავის ამასწინანდელ სხდომაზე განიხილა № 84 პურის მაღაზიის გამყიდველის შუშანა თვალავაძის საკითხი, რომელმაც ფიზიკური შეურაცხყოფა მიაყენა მომხმარებელ თეო გოგლიჩიძეს. სასამართლოზე შ. თვალავაძემ თავი დამნაშავედ ცნო. ამხანაგურმა სასამართლომ, იხელმძღვანელა რა დებულების მე-15 მუხლით, № 84 მაღაზიის გამყიდველ შუშანა თვალავაძეს... გამოუცხადა საზოგადოებრივი საყვედური.**

გ ა ზ. „ქ უ თ ა ი ს ი ს რ ე დ ა ქ ც ი ი ს ა გ ა ნ: **არ შეიძლება გაკვირვება არ გამოიწვიოს ასეთმა ლმობიერმა სასჯელმა გათავხედებულ გამყიდველისადმი“.**

ჟ უ რ ნ ა ლ „ნ ი ა ნ გ ი ს“ რ ე დ ა ქ ც ი ი ს ა გ ა ნ: შეიძლება გაკვირვება გამოიწვიოს ასეთმა ლმობიერმა სასჯელმა, რომ სასამართლოს ერქვას არა ამხანაგური, არამედ ძმური, ნათესაური და მთლად ჩაფსკვნილ-ჩამარყუჟებული.

უნდა მივიღოთ მხედველობაში, რომ შესაძლოა ამხანაგური სასამართლო მოერიდა შუშანიკის წამებას, მაგრამ ამ ძალზე ამხანაგურ სასამართლოს დებულების მუხლი № 15, რომელიც შუშანას მიუყენეს, ძალიან ჰგავს იმ ციფრს, რასაც წვრილმანი ხულიგნობისა და ფიზიკური შეურაცხყოფისათვის უსჯიან — 15 „სუტკას“.

ნახ. ზ. ფორჩხიძისა

— რას ერჩი, ძმაო! ამ სიცივეში პამიდორიც არის და კიტრიც.
— შენ ფასი იკითხე და სიცხე მერე ნახე!

ნახ. დ. ზარაფიშვილისა

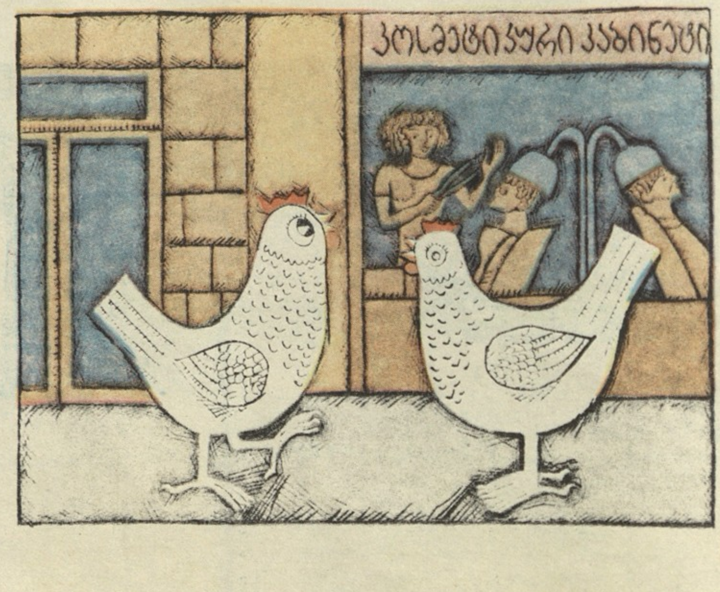

— თეთრი ქათმები არავის არ მიჰყავს, მოდი, ჩვენც შევიღებოთ ბუმბული!

ბარათები ნიანგს

პატივცემულო ნიანგო!

ვაჟა-ფშაველას მე-7 კვარტალის მე-9-10-11-12-14-15-18-19-20-23 კორპუსის მცხოვრებლებს სამსახურში ფეხით ჩამოსულებს გვეძახიან. ცოტა არ იყოს, გვეუხერხულება ტექნიკის ხანაში ამ ზედმეტ სახელთან შეგუება. მერედა, რა არის საჭირო ამ ზედმეტი სახელის მოშორებისათვის? მხოლოდ და მხოლოდ 150 მეტრის სიგრძის თუნდაც საცალფეხო, ოღონდ ნორმალური გზის გაყვანა მთავარი გზიდან ჩვენი მიმართულებით.

ზემოდასახელებულ კორპუსებში მცხოვრებთა უმრავლესობა საკმაოდ გადაცილებულნი ვართ იმ ასაკს, რომ ზედმეტი სახელები გვეძახონ.

ჩამოსულები

საყვარელო ნიანგო!

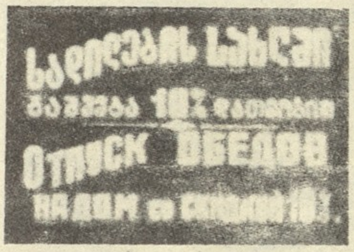

ბევრნაირი გაშვება გაგვიგია, მაგრამ სადილების სახლში გაშვება როგორ ხდება, ვერ გაგვიგია. გთხოვთ ამის შესახებ ჰკითხოთ პლეხანოვის გამზირ № 115-ში მდგარ და არა გაშვებულ სასადილოს და გვაცნობოთ.

დაკავებულები

ჩვენო ნიანგო!

სოფელ გომში გადაწყვიტეს აბანოს მშენებლობა. ააშენეს კიდეც. აბანოსთვის წყალი სპირტის ქარხანას უნდა მიეწოდებინა. გათხარეს მიწა და ჩაყარეს მილები ქარხნიდან აბანომდე, ჩაყარეს მხოლოდ ცხელი წყლისთვის... ახლა ერთი თხოვნა გვაქვს გომელებს, იმ ცხელ წყალს ცოტა ცივი სპირტიც გამოაყოლონ, — თან არყადაც ვიხმართ, თანაც ვიბანავებთ.

იქნებ გვითხრა, ნიანგო, ცუდი აზრია!

გომელები

ძვირფასო ნიანგო!

ჩვენ სოფელ ბაგებიდან გაწუხებთ. თუმცა, რის სოფლელები, რა სოფლელები!... მოვიდნენ ერთხელ ჩვენთან ორჯონიკიძის სახ. რაიაღმასკომიდან და გვითხრეს: დღეიდან თქვენ თბილისელები ხართ, გზა, ცხელი წყალი, გაზი... მოკლედ ნუღარ იკითხავ!..

მაგრამ რა? გვითხრეს და წავიდნენ. მას შემდეგ ორი წელი გავიდა!

ახლა ერთი თხოვნა გვაქვს: ზემოჩამოთვლილს ვიღა დაეძებს, სახლები მაინც დაგვინომრონ წესიერად, რომ ჟურნალ-გაზეთები ნორმალურად მივიღოთ!

ბაგელები

მეგობარო ნიანგო!

დროზე გვიშველე, ძვირფასო ნიანგო, ხაშურის რაიონის სოფელ სარტყლის მცხოვრებთ, თორემ უგზოუკვლოდ დავიკარგებით. მალე სოფელი დაარსების 100 წლისთავს იზეიმებს.

ვიცი, ხელცარიელი არ გვესტუმრები და წინასწარ გთხოვთ: ერთი გზა, ერთი ტელეფონი და ერთი ექთანი (ექიმს ვერ გკადრებთ) მოგვართვა...

ხელცარიელები

ნიანგის ფოსტა

სოფელ თვალუეთიდან რ უ ს ი კ ო და ი რ მ ა ბ ი წ ა ძ ე ე ბ ი გვწერდნენ წერილს ცუდი სატრანსპორტო გზის გამო. რედაქციამ წერილი გამოსარკვევად გააგზავნა ქ. ჭიათურაში. ჭიათურის საგზაო განყოფილების გამგემ ამხ. ს. ტ ა ბ ა ტ ა ძ ე მ გვაცნობა, რომ სოფლამდე გზის კეთილმოწყობა გათვალისწინებული იყო და ამჟამად მიმდინარეობს სამუშაოები მის შესასრულებლად.

მოქ. რ. მ ე ს ხ მ ა რედაქციას გამოუგზავნა წერილი, სადაც აღნიშნული იყო ზესტაფონის რაიონის სოფელ ქვედა საქარის ჭიჭინაძეების უბნის ელექტროგანათებით ცუდ მომსახურებაზე. წერილი გამოსარკვევად გადაეგზავნა ზესტაფონის მშრომელთა დეპუტატების რაისაბჭოს აღმასრულებელი კომიტეტის თავმჯდომარეს ამხ. მ. სამხარაძეს.

ამხ. მ. ს ა მ ხ ა რ ა ძ ე გვატყობინებს, რომ ამჟამად ზემოდასახელებულ უბანზე მდგომარეობა ელექტროგანათების მხრივ სავსებით ნორმალურია.

— ბიჭებო, თქვენ ოღონდ „რულამდე“ მიმიყვანეთ და მერე მე მიგიყვანთ!

მთავარი რედაქტორი **ნოდარ დუმბაძე**

სარედაქციო კოლეგია:
ზ. ბოლქვაძე (პ/მგ. მდივანი),
ს. კლდიაშვილი,
5. მალაზონია,
გ. ნიშნიანიძე, (მთავ. რედ. მოადგილე),
ნ. შველიძე,
ო. ჭელიძე.

სატირისა და იუმორის ჟურნალი „ნიანგი“.

თბილისი, რუსთაველის პროსპექტი № 42.

ნიანგი

ტელ. რედაქტორის 99-76-69, რედ. მოადგილის 93-49-32, სხვა განყოფილებების 93-10-78.

Тбилиси, Сатирико-юмористический журнал «Ниангн».
საქ. კპ ცენტრალური კომიტეტის გამომცემლობა. ხელმოწ. დასაბ. 13/I 1969 წ. ქაღ. ზომა 70×108 1/8 1 ნაბ. ფურც. 1,4. ფიზიკურ ფორმათა რაოდენობა 1. პირობით ფორმათა რაოდ. 2. საქ. კპ ცკ-ის გამომცემლობის პ/კომბინატი. თბილისი, ლენინის ქ. № 14. შეკვ. № 4577. უე 04837. ტირაჟი 101.800.

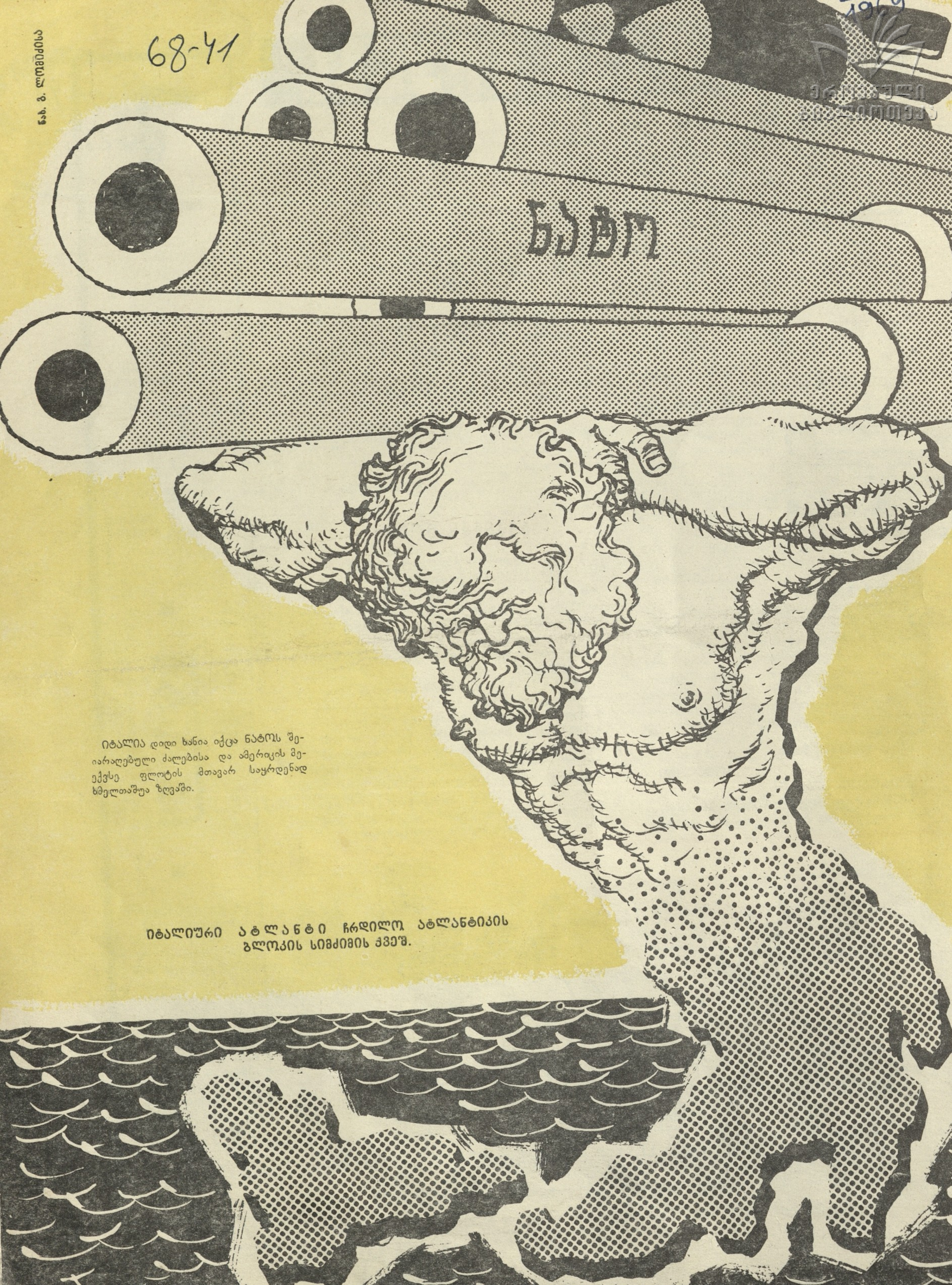

იტალია დიდი ხანია იქცა ნატოს შეიარაღებული ძალებისა და ამერიკის მეექვსე ფლოტის მთავარ საყრდენად ხმელთაშუა ზღვაში.

იტალიური ატლანტი ჩრდილო ატლანტიკის გლოკის სიმძიმის ქვეშ.